

ИДЕЯТА ЗА ТРАВМАТИЗМА В СЛУЧАИТЕ НА ПАЦИЕНТИ С ОРГАННА ТРАНСПЛАНТАЦИЯ

Крумова-Пешева, Р., Спасов, Л.
Университетска болница „Лозенец“, София

РЕЗЮМЕ

В статията авторите разглеждат някои от психотравматичните ситуации, през които преминават пациентите, очакващи трансплантация на орган – преди и след операцията. В изследването са включени шест болни на възраст между 18 и 56 години, при които е извършена чернодробна трансплантация в Университетска болница „Лозенец“. Психологическата работа с тях е провеждана в периода 2005-2009г. Описани са техните емоционални състояния на реципиентите при поставянето на диагнозата и при осъзнаването на необходимостта от трансплантация. Отразени са проблемът с донорството, спешността и страховете от отхвърляне на присадения орган. Посочва се съпътстващата роля на психологическата работа във всички етапи на медицинската процедура по трансплантацията.

Ключови думи: психология, чернодробна трансплантация, донорство.

IDEA OF TRAUMATISM IN CASES OF PATIENTS WITH ORGANIC TRANSPLANTATION

Krumova-Pesheva, R., Spasov, L.
Lozenetz University Hospital

The article investigates the psychotraumatic situations that patients encounter before and after organ transplant surgery. The findings of the survey are based upon six persons, aged 18-56, who have undergone a liver-transplant operation in the Lozenetz University Hospital. The psychological work with the patients was carried out in the period 2005 to 2009. The study has shown very strong emotional reactions of the recipients when they are given the diagnosis of organ failure or the chance of an organ transplant. The study also reveals problems related to donation, to the urgency of the transplant operations, and to the fears of transplant rejection. Furthermore, the authors of the article point at the corresponding psychological work during all stages of the transplant medical procedure.

Key words: psychology, liver-transplant operation, donation.

Трансплантацията на орган е едно от най-тежките психотравматични събития в живота на човека. Съдържа огромна възможност и редица рискове за пациента. Болните и техните семейства преминават през тежки моменти, излагащи на голямо изпитание психическото им функциониране. Травматичните ситуации провокират огромна тревожност и напрежение, които психичният апарат трудно може да „преработи“. Зигмунд Фройд в своите възгледи за тревожността свързва травматичната ситуация с първородната травма. Според него раждането е прототип на всички следващи психотравмени моменти. Психичният апарат е преизпълнен с възбуди, които не може да побере и усвои, както и да се справи с тях. Психиката има способността да „произвежда“ тревожност във всяка ситуация, съдържаща заплаха за човека – външна и вътрешна. Това е сигнална тревожност, включваща се автоматично, за да ни „предупреди“, че е възможно да се случи травма.

При хората, които очакват трансплантация на орган, сигналната тревожност е изключително висока и почти непрекъснато „включена“. Пациентът очаква операцията като спасение, но също така е информиран и знае евентуалните рискове, произтичащи от нея. Той трудно може да толерира неяснотата, фрустрацията и напрежението. Почти